

til vort Lands Konfiguration, af Hensyn til dets geografiske Beskaffenhed, idet efter al Sandsynlighed under alvorlige Forhold Forbindelsen mellem Landsdelene vil blive afbrudt og saaledes Øst- og Vesthærene komme til at optræde hver for sig. Derfor synes jeg, det er en mere naturlig Fremgangsmaade, at man i Fremtiden indretter sig paa en vis Selvstændighed for de to Hærafdelinger, som i Krigstid efter megen Sandsynlighed ville komme til at operere hver for sig. Dernæst skal jeg ikke nægte, at en saa vidtgaende Koncentration af Ledelsen i en enkelt paa Forhaand udset kommanderende Generals Haand ikke forekommer mig stemmende med almindelige konstitutionelle Principer. Det kan ikke nægtes, at man derved vil gøre Krigsministeren for afhængig af den øverstkommanderende. Det er ikke Meningen, at Krigsministeren ikke paa ethvert Punkt skal instrueres af den militære Sagkundskab, men han vilde efter det ærede Medlems Forslag komme fuldkomment i den kommanderende Generals Haand, og faktisk vilde hans Ledelse blive et Skin, medens det dog er ham, der bærer det konstitutionelle Ansvar.

Det ærede Medlem ønsker endvidere en anden Fordeling af Hæren, han ønsker 4 Liniebatailloner mere lagte over til Sjælland og til Gengæld 4 Reservebatailloner lagte over til Jylland-Fyn. Jeg kan ikke billige denne Betragtning. Atter her er det Hærens tilforordnedes Forslag, det ærede Medlem støtter sig til. Jeg finder, at Jylland-Fyns Forsvar allerede er saa svagt, ja maaske svagere, end det kan taale at være, og jeg kan ikke paa nogen Maade gaa med til at svække det yderligere. Jeg tror ikke, det er i Overensstemmelse med en korrekt Opfattelse af vore Neutralitetspligter at gøre det. Heller ikke kan jeg billige det ærede Medlems Forslag om at genindføre Vintertjenesten i det Omfang, hvori vi have den nu. Det har været en berettiget Opfattelse i Forsvarskommissionen, at Vintertjenesten var yderst uheldig for Mandskabet, og man har derfor søgt saa vidt muligt at komme bort fra den. Af praktiske Grunde har Regeringsforslaget ikke kunnet komme helt bort fra den, man har da indskrænket den fortsatte Vintertjeneste, som det ærede Medlem vil have i 8 Maaneder, til 2 Maaneder, og Vinteruddannelse faar kun $\frac{1}{7}$ af Styrken. Jeg indrømmer naturligvis det ærede Medlem, at Uddannelsen om Vinteren maa blive langt mere ufuldkommen end Uddannelsen om Sommeren. Det har været

den væsentligste Grund for Regeringen til paa dette Punkt at forlade Forsvarskommissionens Flertals Forslag om den tredelte Turnus, hvor altsaa $\frac{1}{3}$ af Hæren skulde uddannes i Vintermaanederne. Vi have kun foreslaaet $\frac{1}{7}$. Jeg kan ikke følge det ærede Medlem i helt at ophæve denne Vinteruddannelse, men til Gengæld forøge Vintereffertjenesten saaledes, som han ønsker. Heller ikke kan jeg følge ham i at udstrække Værnepligtstiden fra 16 til 20 Aar. Jeg tror ikke, at man vil kunne føre en saadan Foranstaltning igennem, og jeg tror heller ikke, at den er nødvendig.

Det ærede Medlem gør en Række Bemærkninger om det tekniske Korps' Stilling. Man faar af det ærede Medlems Bemærkninger det Indtryk, at der blandt de sagkyndige har været en almindelig Misfornøjelse med de af Regeringen foreslaaede Bestemmelser om det tekniske Korps' selvstændige Stilling. Det tekniske Korps er her gjort til et specielt Korps i Lighed med Forplejningskorpset, Lægekorpset osv. osv. Man faar af det ærede Medlems Udtalelser Indtryk af, at det Forsøg, man gjorde i saa Henseende i Aarene 1895—98, havde mødt almindelig Misbilligelse hos Hærens sagkyndige, men dette er ikke rigtigt. Efter at Forsøgene var gjorte i Aarene 1895—98, blev det ganske vist gjort om igen. Det laa i forskellige personlige Forhold, jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, og mest af alt deri, at det ikke var strengt foreneligt med Hærloven at gøre dette Forsøg; og da Artillerigeneralen derefter krævede sin Stilling som Chef for det tekniske Artilleri respekteret, kunde man ikke godt nægte ham det. Men det er ikke rigtigt, at Forsøgene faldt slet ud og blev ugunstigt bedømte af Hærens Autoriteter i det hele. Samtlige Artilleriets Oberster udtalte sig, efter at Forsøget var gjort i de tre Aar, rosede derom, og hos Hærens øvrige Dele var der almindelig Tilfredshed dermed lige saavel som i Krigsministeriet. At denne Fremgangsmaade ikke kan være saa forkastelig, fremgaar, tror jeg, ogsaa deraf, at den er billiget af Hærens tilforordnede i Forsvarskommissionen og af de to største Mindretal i Forsvarskommissionen. Det synes ogsaa ud fra en almindelig Betragtning at være rimeligt, at det tekniske Korps, som ikke udelukkende er knyttet til Artilleriet, men i Virkeligheden er et selvstændigt Korps, der skal betjene, saa at sige være Leverandør til alle Hærens Afdelinger, faar en selvstændig Stilling, idet